

Kindel laks: Heili Sibrits soovitab

PM NÄDALA KULTUURISOOVITUSED

Heili Sibrits

POSTIMEES NÄDAL PEATOIMETAJA

Hetk Lauri Lagle lavastusest «Tähtede all».

FOTO: Von Krahli teater

KUULA ARTIKLIT

Von Krahli aasta jätkub

Lauri Lagle «Tähtede all» on väga selge jätk lavastustele «Paratamatus elada ühel ajal» ning «Sa oled täna ilusam kui homme». See on nagu vanasse tuttavasse baari minek, kus mingi seltskond jaurab juba ei tea mitmendat aastat, sina ja maailm aga on edasi pöörelnud. Baari pimedas nurgas on armas jälgida, kuidas need teised pole muutunud, see armsus võib seguneda haletsuse, kadeduse, imetluse jms inimlike varjunditega. Krahli lavastuses on nad kõik head, sellised, nagu nad (viimasel ajal seal laval) alati on olnud: Kaljupärv, Lest, Liik, Jõela, Tamm, Truup ja Marika Vaarik. Huvitav on vaadata, naerad, elad kaasa (mõttled vähem nende tekstimängule ja öeldud tõdedele, aga mõttled ikka), kõik on nagu olemas, aga miski on puudu, sest seda kõike on juba nähtud, kogetud, vaadatud. Mis juhtuks aga siis, kui see kamp koos Lauri Laglega teeks täna näiteks «Kuningas Leari»? Peaosas loomulikult Marika Vaarik, sest milline anne selles naisel on, see, kuidas ta seob tervikuks hargnema kippuva hetke, kuidas ta sosin on kuuldavam kui mõne selgelt öeldu. Ta mängib kõigesse mõtte ja tunde. Haruldane näitleja. Krahli saalis istudes tundsin väga selget igatsust Krahli «Mefisto» järel, kus NEED näitlejad saaksid kehastada kedagi, kes pole fragmentide kogum neist endist ja lavastajast, kus nad astuks sammu iseendist kaugemale ja nad ei peaks alustama nullist ja kuduma võrku argihetkede ilust (mida nad suudavad suurepäraselt teha). Võtkem näiteks kasvõi Krahli enda «Fundamentalisti», mis «Mefisto» kõrval on minu selle aasta suurim teatrielamus, mõlemad lavastused on põnevad ka just seepärast, et lavastaja on lähtunud tugevast dramaturgiast, loost, mis kannab ideed ning mida on katsetavate ja iseseisvalt mõtleivate ning füüsilisust mitte pelgavate näitlejatega ühiselt vormitud. Kokkuvõttes: soovitan Lauri Lagle uut lavastust «Tähtede all», sest selles on väga palju hetki, kõrgustesse arendatud argielu poeesiat.